

КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
ПРОФЕСІЙНОЇ (ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ) ОСВІТИ
«КИЇВСЬКИЙ ПРОФЕСІЙНИЙ КОЛЕДЖ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
ТА ПОЛІГРАФІЇ»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор комунального закладу
професійної (професійно-технічної)
освіти «Київський професійний
коледж інформаційних технологій та
поліграфії»

Алла ГОНЧАРЕНКО

2025

ПРОГРАМА

вступного випробування співбесіда з української мови
для вступників на здобуття фахової передвищої освіти на основі освітньо-
кваліфікаційний рівня кваліфікований робітник за спеціальністю
G20 «Видавництво та поліграфія»

УХВАЛЕНО

на засіданні методичної комісії викладачів
суспільно-гуманітарної підготовки
від 05.05.2025
Протокол № 10

Київ-2025

Пояснювальна записка

Програму співбесіди з української мови для вступників до комунального закладу професійної (професійно-технічної) освіти «Київський професійний коледж інформаційних технологій та поліграфії» на основі освітньо-кваліфікаційного рівня кваліфікованого робітника та мають повну загальну середню освіту для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра розроблено з урахуванням чинних програм з української мови (наказ Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 № 804). Основною формою перевірки орфографічної та пунктуаційної грамотності вступників є співбесіда.

Пропонована програма передбачає виявлення рівня знань абітурієнтів з таких розділів: «Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика», «Розвиток мовлення».

Вступники повинні знати: основні правила вживання звуків у різних позиціях слів, чергування голосних і приголосних звуків, зміни в групах приголосних, правила вживання великої літери, знака м'якшення і апострофа; написання частин мови, складних слів; правила утворення і написання граматичних форм різних частин мови; види речень, способи ускладнення речень, типи зв'язків у реченнях, вживання сполучників і розділових знаків у різних видах речень тощо.

Вступники повинні вміти: правильно писати слова з різними орфограмами, зіставляти звучання і написання слів, передавати на письмі звуки і звукосполучення, записувати складні, складноскорочені слова і аббревіатури, власні назви; правильно вживати відмінкові закінчення, а також закінчення різних форм дієслова, грамотно писати прислівники і займенники; визначати головні і другорядні члени речення, однорідні члени речення і узагальнюючі слова при них, зв'язки сурядності і підрядності, вставні і вставлені конструкції, уточнюючі члени речення, пряму і непряму мову, відповідно до цього правильно вживати розділові знаки

Організація та проведення співбесіди:

Вступне випробування на здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра проходить у формі співбесіди. Співбесіда з української мови проводиться не менше ніж двома членами комісії з кожним вступником, згідно з розкладом у день іспиту. Під час співбесіди, вступникам задасться не менше трьох питань з української мови (2 – теоретичні, 1 – практичне). Під час проведення вступного випробування забороняється користуватись електронними приладами, підручниками, навчальними посібниками та іншими матеріалами, якщо це не передбачено рішенням Приймальної комісії.

Перелік тем для підготовки до співбесіди з української мови

1. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді й м'які, дзвінкі й глухі; вимова звуків, що позначаються літерами г і ґ.
2. Вимова і правопис префіксів з- (зі-, с-), роз-, без-, пре-, прі-, при.
3. Спрощення в групах приголосних.
4. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків.
5. Правила вживання м'якого знака й апострофа.
6. Групи слів за походженням: власне українські й запозичені слова.
7. Лексична помилка (тавтологія, калькування, вживання слів у невластивих значеннях тощо)
8. Активна й пасивна лексика української мови: застарілі слова, неологізми.
9. Групи слів за вживанням: загальноновживані й стилістично забарвлені слова, діалектні, професійні слова й терміни, просторічні слова. Пароніми.
10. Поняття про фразеологізм, його лексичне значення. Джерела українських фразеологізмів. Прислів'я, приказки, крилаті вирази, афоризми як різновиди фразеологізмів.
11. Основні способи словотворення: префіксальний, суфіксальний, префіксально-суфіксальний, безафіксний, складання основ (або слів), аббревіатури, перехід слів з однієї частини мови в іншу.
12. Сполучні о, е в складних словах. Творення і правопис складноскорочених слів. Правопис складних слів разом і через дефіс, написання слів з пів-.
13. Загальна характеристика частин мови.
14. Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
15. Іменники загальні й власні, конкретні та абстрактні. Збірні іменники. Рід та число іменників. Відмінювання іменників.
16. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих прізвищ, імен по батькові.
17. Велика буква та лапки у власних назвах.
18. Правопис складних іменників. Не з іменниками.
19. Прикметник. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
20. Групи прикметників за значенням: якісні, відносні, присвійні. Ступені порівняння якісних прикметників, творення їх.
21. Написання складних прикметників разом і через дефіс. Не з прикметниками.
22. Числівник. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
23. Числівники кількісні і порядкові. Числівники прості, складні й складені.
24. Займенник. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
25. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні; питальні й відносні; заперечні; означальні й неозначені.
26. Написання разом і через дефіс неозначених займенників. Написання займенників із прийменниками окремо.
27. Дієслово. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
28. Форми дієслова: неозначена форма, особові форми, дієприкметник, дієприслівни. Неозначена форма (інфінітив) та особові форми.
29. Доконаний і недоконаний види дієслова. Часи дієслів.

30. Дієприкметник як особлива форма дієслова. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
31. Дієприкметниковий зворот. Розділові знаки в реченнях з дієприкметниковими зворотами. Не з дієприкметниками.
31. Дієприслівник як особлива форма дієслова. Загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
32. Дієприслівниковий зворот. Розділові знаки при дієприслівниковому звороті й одиничному дієприслівникові.
33. Прислівник. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
34. Розряди та ступені порівняння прислівників.
35. Прийменник як службова частина мови. Непохідні й похідні прийменники. Написання похідних прийменників разом, окремо та через дефіс.
36. Сполучник як службова частина мови. Види сполучників за будовою, походженням. Використання сполучників у простому і складному реченнях: сполучники сурядності й підрядності. Написання сполучників разом та окремо.
37. Частка як службова частина мови.
Частки, що надають слову або реченню додаткових відтінків. Правопис часток не і ні з різними частинами мови. Написання часток -бо, -но, -то, -от, -таки.
38. Вигук як особлива частина мови. Групи вигуків за значенням. Дефіс у вигуках. Кома і знак оклику при вигуках.
39. Будова й види словосполучень за способами вираження головного слова.
40. Речення прості й складні, двоскладні й односкладні.
41. Головні й другорядні члени речення. Тире між підметом і присудком.
42. Повні й неповні речення. Тире в неповних реченнях.
43. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами.
44. Речення зі звертаннями, вставними словами (словосполученнями, реченнями). Розділові знаки при звертанні і вставних словах.
45. Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Діалог. Розділові знаки при прямій мові й діалозі.
46. Складне речення, його ознаки. Складні речення без сполучників, із сурядним і підрядним зв'язком.
47. Основні види складнопідрядних речень. Розділові знаки між частинами складнопідрядного речення.
48. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучникових реченнях.
49. Стил мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.
50. Текст як одиниця мовлення й продукт мовленнєвої діяльності.

Список рекомендованої літератури

1. Авраменко О. Українська мова: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Грамота, 2017.
2. Глазова О.П. Українська мова. 5 кл.: підруч. для закладів загальної середньої освіти. – Вид. 2-ге, доопр. – К.: Видавничий дім «Освіта», 2018.
3. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. – Київ: Генеза, 2016.
4. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: підруч. для 7-го кл. загальноосвіт. навч. закл. – Київ: Генеза, 2015.
5. Заболотний О., Заболотний В. Українська мова: підруч. для 6-го кл. закл. загальн. серед. освіти. – 2-ге вид., переробл. – Київ: Генеза, 2020.
6. Орфографічний словник української мови: близько 35000 слів / А.А. Бурячок. – 3. вид. – К.: Наукова думка, 2000.
7. Словник фразеологізмів та сталих виразів сучасної української мови. 5–11 класи / Олександра Богданова, Марина Коновалова. – К.: Основа, 2019.
8. Тлумачний словник-мінімум української мови: близько 7500 слів / уклад. Л.О. Ващенко, О.М. Єфімов. – 3. вид., виправ. і доп. – К.: Довіра, 2001.
9. Українська мова та література: Довідник. Завдання в тестовій формі: І ч. / Олександр Авраменко, Марія Блажко. – Київ: Грамота, 2021.

Інтернет-ресурси

1. <https://zno.osvita.ua/>
2. <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi>
3. <http://slovopedia.org.ua/>
4. <https://ukrainskamova.com/>
5. <https://webpen.com.ua/>

Критерії оцінювання відповіді вступника під час співбесіди з української мови

1. 10-12 балів: вступник безпомилково відповів на всі питання; повно розкрив зміст матеріалу, передбаченого заданими питаннями; виклав свої знання грамотною мовою в певній логічній послідовності; показав вміння ілюструвати теоретичні положення конкретними прикладами; відповідав самостійно без навідних питань викладача. Можливі одна-дві неточності при висвітленні другорядних питань або в судженнях, які абітурієнт легко виправив після зауваження викладача.

2. 7-9 балів: абітурієнт дає відповідь, що задовольняє ті самі вимоги, що й на 10-12 балів, але допускає деякі помилки, які сам виправляє після зауваження викладача, та поодинокі недоліки в послідовності викладання матеріалу і мовленнєвому оформленні.

3. 4-6 балів: вступник виявляє знання й розуміння основних положень конкретної теми, але викладає матеріал не досить повно і допускає помилки у формулюванні правил, не вміє глибоко і переконливо обґрунтувати свої помилки і відчуває труднощі під час добору прикладів, викладає матеріал непослідовно і допускає помилки у мовленнєвому оформленні відповіді.

4. 1-3 бали: абітурієнт виявляє незнання або нерозуміння навчального матеріалу; не відповідає на більшу половину питань; допускає помилки у визначенні понять, висвітленні теоретичних положень, які не виправляє при зауваженні викладача; вступник не володіє науковою термінологією.

Бали, отримані на вступному іспиті, обраховуються за 12-бальною шкалою і переводяться до значення 200-бальної шкали за такою схемою:

1	не склав
2	не склав
3	не склав
4	130
5	140
6	150
7	160
8	170
9	180
10	190
11	195
12	200